

Dore's lys (Dudley Street)

~~Hvad er det gribende ved Dore's Londonbilleder — deres mørkelige hemmelighedsfølelse~~ ^{Gostave}. Det kan være at hos Dore' markelt

Hvad er ~~det~~ ^{Gostave} gribende ved Dore's Londonbilleder — jeg tror det er lyset, det ~~på~~ ^{måd} lysende mørke.

Hans billeder er erindrede, ganske vist af noget set, men synes det, set for lange siden. Der er ikke udelukkende tale om teatralsk arrangement, det kan forekomme hvor han scatter drama på den vague tilstands emsigtsled!

Dramme kan ikke gøres bedre (her hænses ikke til Londonbillederne). I andre af Dore's billeder mærkes der bevidst dramatiske hensigt tydeligere (de talrige illustrationer og bibelbillederne), selv om man også her overvejer noget dunkelt og ukeldsvangert. Overvejer man, ser vi ind i et udefra ind i et teater, måske, hos Goya afdager vi, han sker direkte i os. Man hvem ville undvære det førtidige, lidt grøft mystiske, ved det drømte teater og det lys som hører til der, Dore's lys. Er der forskel på lys og mørke? eller ^{da} er ^{resultater} en mærkelig balance, som ^{resultater} er en uskabel i dette lysende mørke og mørkende lys der op leveres vendelig sammen. og ~~samtidigt~~ samtidigt værfer tid og evigt.

Få har som Dore' haft indsigt i hele den sort-hvide skala — hvilket, alle mærker af lysegråt, mellemgråt, ligeledes — sort, lysesort, mellemsort, mørkesort o.s.v. Siger man mellemgråt er det en forening, faridette ouråde er modulationerne nærmest vendelige. Figurene der lever på bladene er enten mørke på lys bund, eller lyse på mørk bund. Alt dette væres sammen til et magisk rum; tit synes et begrænset område af forgrunden beflyst af en svag projektør. Lyset fortaber sig ind i rummet,

2.

det mørker, men lyset lever stadig, skønt svagere og svagere, helt ind i billedets boud, men ofte afbrudt af et tværgående mørke, som en sky er gået for den svage sol, eller hvad den lyskilde der optræder i Dore's billeder kan kaldes.

Dette billede forstiller Dudley Street i London; børnene leger på gaden, de har taget skoene af for ikke at slide på dem, vi ser et skæbnesvængt sted hvor børneenes tro-skyldighed overvæges af gaden og de voksne's vheldsvaare gestalter, betegnelsen gestalter trænger sig på. Egentlig drøjer det sig ikke ~~rigtigt~~ om Londonere, selvom udseende og klædedragt synes realistisk beskrevet. Der melder sig noget andet, en tung monumentalitet hvor alt og alle har inntaget deres pladser for altid, intet beveger sig, selv ikke de legende børn, ~~som dog udtrykker begejstret~~ er stivnede i øjeblikkets attitude; øjeblikket er blevet til evighed, en sorg der aldrig vil løffe.

Med lidt god vilje – handsomebaben bliver til „Dorens kærre“ (Gelma Lagerquist, Koresvandet²) kuskens pisk overskuer, samler og sunker. Hestens frygtelige ansigt, mist i den manende mørke kasse vil opsluge de rørende, barnlige børn! Dore' hører til de store børneskildrere, han kan fortælle om barns utrolige tillid til verden, deres villighed til at acceptere vilkårene, en storhed og godhengivenshed, som må føre den voksne til livsvanig skam og arbalig kærlighed).

Sådan har der sikkert været i Dudley Street i Victoria tiens London, men over alt, eller under alt, findes noget

3.
)

andet, handler dette blad ikke om døden? Dørs billede handler om mange ting, men lyset, hvad er der i vejen med lyset? Nårmer vi os ikke i haus billader, særlig i Loudonbillederne, tiltræd for al dramatik i begivenderne og den sort-hvide grafiske kontrast til dødens høje-gyldighed ~~vi~~. Lyset - men, jeg er vist ved at bevæge mig ud på gyngende grond i forsøg på at "forklare" noget, som ligger væn for den almindelige sansning. Billedkunst, vel al kunst, lader sig et langt stykke af vejen forstås, da den består af målelige forhold, men noget forbliver gådefuld, kommer over i og heldigvis for det. "Dødens karre" forholder sig måske til noget litterært - men lyset!

PN/13.